

भरणी *a.* ÇABDAR. im ÇKDr. — 3) *f.* ई *a*) proparox. pl. N. eines Nakshatra, dargestellt im Bilde als *puerulum muliebre* Journ. of the Am. Or. S. 6, 328. Ind. St. 1, 100. AV. 19, 7, 5. TBr. 3, 1, 2, 11. JĀĀN. 1, 267. MBh. 13, 3286. 4268. HARIV. 4239. Suçr. 1, 106, 7. SŪRIAS. 8, 18. 9, 15. VARĀH. BRH. S. 9, 10. 10, 1. 11, 54. MĀRK. P. 33, 16. Verz. d. Oxf. H. 88, b, 20. °नेत्र 22. sg. HARIV. 3936. 9871. H. 108. MED. n. 69. Vgl. अण्. — *b*) *Luffa foetida* Cav. oder eine ähnliche Pflanze (घोषक) MED. — 4) *n.* *a*) das Tragen Nir. 3, 17. चक्र° (v. l. धमणा) PAÑKAT. 237, 23. das Ansiehttragen, Ansiehthaben: पावक° (= घलक्तकपूरपा Schol.) Gtr. 7, 27. — *b*) proparox. Tracht: श्रृष्य सनीला घमुरस्य येनो समान आ भरणे विधेमाणाः RV. 10, 31, 6. — *c*) das Unterhalten, Erhalten, Pflege, das Ernähren MED. Nir. 7, 23. अण्. 9, 24. द्विजानाम् MBh. 1, 419. 1867. fg. भार्याया भरणार्ता 4199. 14, 2740. 3, 97. 12, 2338. भृत्य° 13, 2019. 6439. JĀĀN. 1, 76. R. 2, 31, 23. 103, 30 (114, 19 Gonn.). Suçr. 1, 333, 4. RAGH. 1, 24. Spr. 794. 2847. 4606. 4649. KĀM. NĪTIS. 4, 64. 13, 31. ÇĀK. 192. MĀRK. P. 68, 34. Bhāg. P. 2, 1, 3. 3, 30, 13. 14. 5, 3, 20. उदर° das Ernähren —, Füllen des Bauches Spr. 304. — *d*) Lohn AK. 2, 10, 39. H. 362. MED. प्रादाच्च तस्मै भरणं यद्येष्टितम् MBh. 4, 295.

भरणि *m.* f. SIDDH. K. 247, a, 2 v. u. wohl = भरणी *a*.

भरणिक *adj.* (f. °की) = भरणेन कृति gaṇa भस्त्रादि zu P. 4, 4, 16.

भरणिषेण und भरणिसेन (भरणी + सेना) *m.* N. pr. eines Mannes P. 8, 3, 100, Sch. — Vgl. रोहिणिषेण, °सेन.

भरणीभू भ + भू *m.* Bein. Rāhu's H. 121.

भरणीय (von 1. भर) *adj.* zu unterhalten, zu ernähren MBh. 3, 5093. 12, 2299. ÇĀK. zu BRH. ĀR. UP. S. 104. KULL. zu M. 3, 22. 11, 9. चाण्डालो वाय पायो वा — देशकाले ऽभ्युपगतो भरणीयो मतो मया so v. a. zu speisen Verz. d. Oxf. H. 268, a, 21.

भरण्ड (von 1. भर) UṆĀDIS. 1, 128. *m.* SIDDH. K. 249, b, 1 v. u. Herr UṆĀVAL. König; Stier UṆĀDIK. im ÇKDr. die Erde (als masc.); Wurm UṆĀDIVR. im SĀMĀKSHIPTAS. ÇKDr.

भरण्य (denom. von भरण), भरण्याति = संभरणे GANARATNAM. im gaṇa काण्डादि zu P. 3, 1, 27. — Vgl. भुरण्य.

भरण्य *n.* = भरण Lohn AK. 2, 10, 39. भरण्या *f.* dass. SvĀMIN zu AK. ÇKDr. भरण्यभुज् *adj.* Lohn empfangend; *m.* Diener AK. 3, 1, 19. Nach WILSON ist भरण्य *adj.* to be cherished or protected; *n.* cherishing, maintaining; the asterism Bharanī; *f.* आ *a* woman. Nach HARIV. 12474 *m.* N. pr. eines Sohnes der Muni; die neuere Ausg. liest aber आरण्याश्च st. भरण्याश्च.

भरण्याका (भरणी + आ°) *f.* Tiariidum indicum Lehm. (पर्वपुष्पी) ÇABDAR. im ÇKDr.

भरण्यु *m.* = शरण्यु ÇABDAM. Beschützer WILS. मित्र Freund ÇKDr.: Herr; Feuer; der Mond UṆĀDIVR. im SĀMĀKSHIPTAS. ÇKDr. die Sonne WILSON.

भर्तृ (von 1. भर) UṆĀDIS. 3, 110. *adj.* zu unterhalten, unterhalten werdend: 1) Bez. des Agni, der durch die Pflege der Menschen lebendig erhalten wird: उज्जः पुत्रं भर्तृं संप्रदानम् RV. 1, 96, 3. ÇĀT. Br. 1, 4, 2, 2. 5, 4, 8. KĀUC. 71. भर्तृमुद्गरेमनुविच्च TBr. 3, 7, 5, 3. *m.* Bez. eines best. Agni MBh. 3, 14135. 14176. भर्तृवेष प्रज्ञाः सर्वास्ततो भर्त उच्यते 14177. er hat einen Sohn Bharata und eine Tochter Bharati 14136. fg.

Vgl. भर्त्य. — 2) *m.* Söldner, kriegserischer Dienstmann (vielleicht insbes. der Wagenlenker eines Fürsten): तस्माद्वाप्येतर्हि भरताः सवनां वित्तिं प्रयत्तिं deshaib treten noch heute Kriegsknechte in den Sold (freier, edler) Krieger Ait. Br. 2, 25. SĀ. wenigstens dem Sinne nach richtig: भरता योद्धारः सवनां सारथीनां वेतनां संपादयन्ति. Nach dieser Stelle lässt sich ÇĀT. Br. 13, 3, 4, 21 verbessern. यूयमर्वन्तं भरताय वारं यूयं धत्वा राजानं श्रुष्टिमन्तम् RV. 5, 54, 14. त्वामीहि घृषं दित्वा भरतो वासिभिः घ्नन् 6, 16, 4. प्र प्रायमग्निर्भर्तस्य शृण्वे (अग्नि यः पूर्वं पृतनासु तस्थौ) 7, 8, 4 (vgl. ÇĀT. Br. 6, 8, 4, 14). एष वै भरता राजा मेमा ऽस्माकं ब्राह्मणानां राजा TBr. 1, 7, 4, 2. सैषा आसन्दी खादिरी वितृष्णा भवति येयं वर्धयुता भरतानाम् der Stuhl (des Herrn) ist aus Khadira-Holz geschnitten, der der Dienstleute aus Gurten geflochten, ÇĀT. Br. 5, 4, 1, 1. Hierher ist vielleicht zu ziehen, wenn die Marut Söhne des भर्तृ d. i. des Kriegsman- nes Rudra heissen, RV. 2, 36, 2. — 3) *m.* so v. a. शक्तिन् Naigh. 3, 18. Diese Bedeutung wäre an mehreren Stellen möglich, ist aber nirgends nothwendig. — 4) *m.* Schauspieler AK. 2, 10, 12. Trik. 3, 3, 174. H. 328. an. 3, 283. MED. l. 138. HALĀJ. 2, 437. Spr. 4796. PRAB. 3, 17. Vgl. weiter unten, wo ein Bharata als Verfasser des Gāndhārvaveda erwähnt wird, und भर्तृपुत्रक. Die Bedd. 3. und 4. lassen sich auf den Begriff Besoldeter, Gemietheter zurückführen. — 5) *m.* Weber H. an. — 6) *m.* Bharata ist ein Āditja nach Nir. 8, 13. प्रापो भर्तः Ait. Br. 2, 24 zur Ableitung von भारती; vgl. ÇĀT. Br. 1, 4, 2, 2. — 7) *m.* N. pr. eines Stammhelden: seine Söhne heissen Viçvāmītra und die Seini- gen RV. 3, 33, 24. ÇĀT. Br. 1, 5, 4, 7. Bharata mit dem patron. Daughshanti (Daushmanti, Daushjanti, Daushvanti), der als चक्रवर्ती सार्व- भौमः bezeichnet wird, Trik. 2, 8, 8. 3, 3, 174. H. 702. H. an. MED. RV. ANUKR. Ait. Br. 8, 23. ÇĀT. Br. 13, 3, 4, 11. fg. MAITRAJUP. 1, 4. MBh. 1, 3106. 3418. fg. 3785. 7, 2377. fg. HARIV. 1722. fg. KAP. 4, 8. ÇĀK. 192. VP. 449. ein Sohn Dhruvasamdhī's und Vater Asita's R. 1, 70, 26. 27. 2, 110, 15. ein Sohn Daçaratha's und jüngerer Bruder Rāma's Trik. 3, 3, 174. H. an. MED. R. 1, 72, 6. VP. 384. fg. ein Sohn Rshabha's H. 692. VP. 163. 243. fg. MĀRK. P. 53, 39. fg. ein Sohn Vitihotra's VP. 418. Bein. eines Manu, der dem Lande Bhārata den Namen gab, VP. 164, N. 8. ein Sohn des Manu Bhautja MĀRK. P. 100, 32. ein Fürst von Açmakā HALL in der Einl. zu VĪSAVAD. 33. ein alter Muni, der zum Autor eines Gāndhārvaveda (eines Alāmākāraçāstra) ge- macht wird. Trik. H. an. MED. मुनिना भर्तेन यः प्रयोगो भवति षष्ठ्यसा- श्रयो निबद्धः VIKR. 36. 33, 1. VP. 284. Schol. zu ÇĀK. 3, 6. 52, 3. SĀH. D. 96, 15. Ver. in LĀ. (II) 20, 16. Verz. d. Oxf. H. 113, b, 1. 31. 200, a, 4. fg. 202, a, 37. b, 3. No. 239. 412. 484. Schol. zu H. 297. 329. भर्तृ so v. a. Bharata's Lehre: °ज्ञ (= नाद्यशास्त्रज्ञ Schol.; भर्तृ = नाद्यशास्त्र und शास्त्र Trik. H. an. MED.) ÇĀC. 20, 44. DHĒRTAS. 67, 5. Vgl. u. नटना- रायण und oben die Bed. Schauspieler. भर्तृ = भर्तृसेन Verz. d. Oxf. H. No. 218. Vgl. ङङ°. — 8) *m.* pl. N. eines Stammes, die Nachkommen des Bharata, gaṇa वैधियादि zu P. 5, 3, 117. H. an. यद्गृहं त्वं भरताः संतरेयुः RV. 3, 33, 11. दृष्ट्वा इवेदाम्भजनां आसन्परिच्छिन्ना भरता अर्भका- सः 7, 33, 6. ÇĀT. Br. 13, 3, 4, 11, 23. PAÑKAT. Br. 14, 3, 13. वसिष्ठपुरोहि- ता भरताः प्राज्ञायत्त 15, 3, 24. Ait. Br. 3, 18. भर्तृकृष्ण Viçvāmītra